Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

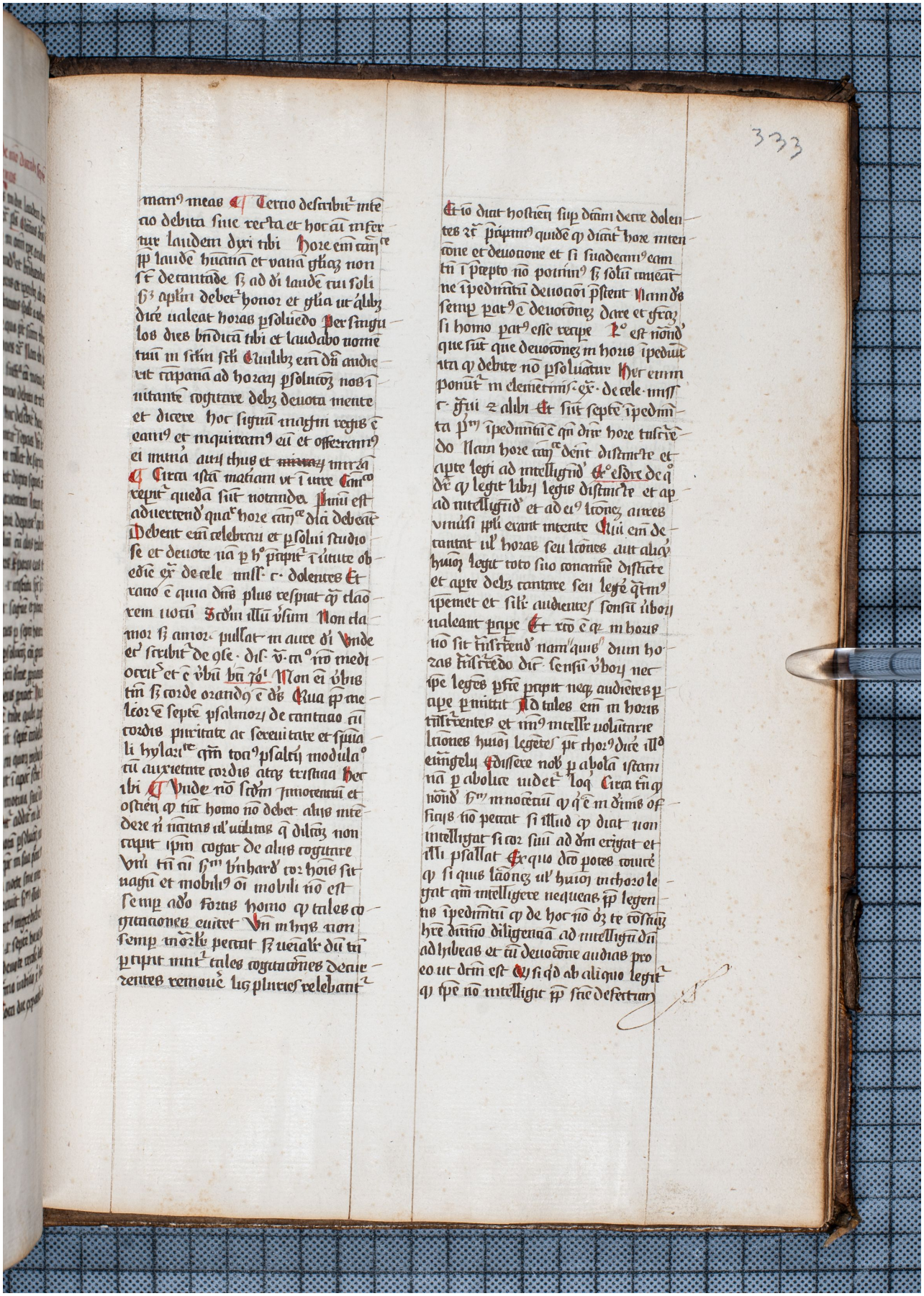

333

manꝰ meas ¶ Tertio describit mte
ro debita sine recta et hor cui infer
tur laudem dyi tibi Hore enim tanꝯ
ꝑ laude humana et vana gl̃ia non
sit detrahende sz ad dñi laude tui soli
bꝫ aplm debet honor et gl̃ia ut ꝯlubz
dicere valeat horas psoluedo Per singu
los dies benedicam tibi et laudabo nome
tuum in sclm scli Cumlibz enim dñi audie
rit cupana ad horam psoluendz nos i
uitante cogitare debz deuota mente
et dicere hoc signum magnm regis e
eamꝰ et inquiramꝰ eum et offeramꝰ
ei munera aurꝫ thus et ~~mirram~~ mirra
¶ Circa istam matiam vt i iure canꝰ
cepit queda sunt notanda Primum est
aduertendum quam hore canꝯ diu debeant
Debent enim celebrari et psolui studio
se et deuote ita ꝑ hꝰ propter i iuiure ob
edie ex de cele mnsi c. dolentes Et
rano e quia dns plus respiat cordis clao
rem mori Secm illum vsum Non cla
mor sz amor pullat in aure dñi Vnde
et scribit de cele. dis. v. cm. no medi
ocrit et e vbum bn̄ ꝯ. Non ei vbis
tm sz corde orando e dñs Qua ꝑ me
lior e septem psalmoz de cantuao ci
cordis puritate ac serenitate et suua
li hylaritate qm̄ tota psalterij modula
tio auxietate cordis atq tristitia ber
ibi ¶ Vnde no secm innocentium et
ostiem q tuit homo no debet alius mte
dere n̄ maius ul̄ iudicius q dilcz non
cupit ipm̄ cogat de alius cogitare
Vnde tm ni hꝰ bnhard cor hois sit
magm et mobile oi mobili no est
semp ado foras homo q tales co
gitationes euitet Vn mhys non
semp mortle peccat sz venialr dñi tm
ꝑpter mnt tales cogitationes deue
rentes remouere nos plures relebant

Et no dicat hostien sup dicam decre dolen
tes ꝛc primꝰ quidem q dicit hore mten
tione et deuotione et si suadeamꝰ eam
tm i precepto no potimꝰ sz solum caueat
ne impedimentum deuotioni pstent Nam dñs
semp patꝰ e deuotionez dare et gratz
si homo patꝰ esse recipe Lo est nondum
que sunt que deuotionem in horis impedimt
ta q debite no psoluantur Hec enim
ponunt in clementinis ex de cele mnsi
c. gratia z alibi Et sunt septem impedimen
ta Primum impedimentum e qm dicit hore tuscrie
do Nam hore canꝯ dicunt distincte et
apte legi ad intelligendum Secꝰ est dicere de q
dicit q legit libz legis distincte et ap
ad intelligendum et ad eꝰ tionez aures
vmusi ꝑti erant intente Aliu enim de
cantat ul̄ horas seu letanias aut aliqd
huiozi legit toto suo conamine distincte
et apte debz cantare seu legere qtmꝰ
ipemet et sili audientes sensum uboz
valeant capere Et no e q in horis
no sit tristitiendum nam quis dum ho
ras tristitiendo dicit sensum vboz ne
ipse legens ꝑfte percipit neq audientes p
ape ꝑmittit Ad tales enim in horis
tristitientes et minꝰ intellige volentes
lationes huiozi legendi pt thomꝰ dicit illd
euangelij Edissere nob ꝑabola istam
nam ꝑabolice iudet log Circa tm q
nondum hꝰ in nocentium q q e in dñis of
ficijs no peccat si illud q dicit non
intelligat si cor suum ad dm erigat et
illi psallat Ex quo dno potes cognoscere
q si quis laudez ul̄ huiozi in choro le
gat qm̄ intelligere nequeas ꝑp legen
tis impedimentum q de hoc no oz te cosolari
hre diuino diligentia ad intelligendum
ad habeas et cum deuotione audias pro
eo ut dm̄ est ¶ Si qd ab aliquo legit
q ipse no intelligit ꝑp sue defectum